

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. V. IR LUMINOR BANK, AB, GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. rugpjūčio 8 d. Nr. 242-325
Vilnius

Lietuvos bankas gavo S. V. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi dėl *Luminor Bank, AB*, (toliau – Bankas) veiksmų, kuriais galėjo būti pažeistos pareiškėjo teisės.

N u s t a t y t a:

2017 m. sausio 6 d. pareiškėjas su Banku sudarė Banko sąskaitos ir jos valdymo sutartį (toliau – Sutartis), kurios pagrindu Bankas pareiškėjui atidarė sąskaitą ir Sutartyje nustatyta tvarka įsipareigojo teikti sąskaitos ir jos valdymo paslaugas.

2018 m. kovo 21 d. pareiškėjas per *PayPal* mokėjimo sistemą, pasinaudodamas Banko išduota debetine VISA mokėjimo kortele, (toliau – kortelė) inicijavo 2 641,17 JAV dolerių mokėjimo operaciją gavėjui už prekes. 2018 m. kovo 22 d. mokėjimo operacijos vykdymo metu tarptautinė mokėjimo kortelių organizacija VISA (toliau – VISA) mokėjimo kortelės valiutą (Eur) konvertavo į JAV dolerius, taikydama VISA nustatytą 2018 m. kovo 22 d. galiojantį valiutos kursą. Taip pat buvo pritaikytas 2,45 proc. (nuo mokėjimo operacijos sumos) valiutos keitimo mokestis. Pardavėjas, neturėdamas prekes, už kurią pareiškėjas sumokėjo, į pareiškėjo *PayPal* sąskaitą grąžino 2 641,17 JAV dolerių. Mokėjimo grąžinimo operaciją lėšų gavėjas pradėjo vykdyti 2018 m. kovo 23 d. Valiutos konvertavimo operacija (JAV dolerių pardavimo operacija) buvo įvykdyta taikant VISA nustatytą valiutos keitimo kursą, galiojusį 2018 m. kovo 23 d., ir pridėdant 2,45 proc. (nuo mokėjimo operacijos sumos) Banko taikomą valiutos keitimo mokestį. Pareiškėjas dėl valiutų keitimo iš viso patyrė 130,98 Eur nuostolį ir prašė Banko jį grąžinti.

Bankui atsisakius tenkinti pareiškėjo reikalavimą, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Kreipimesi pareiškėjas paaiškino, kad pasinaudodamas Banko išduota mokėjimo kortele per *PayPal* mokėjimo sistemą atliko 2 641,17 JAV dolerių mokėjimo pavedimą už prekes gavėjui: „atlikdamas pavedimą *PayPal* mokėjimo sistemoje dėl palankesnio valiutos keitimo kurso nurodžiau, kad valiutos keitimas būtų atliktas Banke. Tą pačią dieną, ne mano prašymu, nenurodydamas priežasties, pardavėjas man tą pačią sumą, t. y. 2 641,17 USD grąžino. Kaip vėliau pardavėjas paaiškino, nebeturėjo daugumos mano užsakomų prekių arba kiekio. Bankas į mano kortelę užskaitymą atliko tik 2018 m. kovo 26 d. ir savavališkai, man nepranešęs, noriu aš to ar ne, atliko valiutos keitimą, pritaikydamas tos dienos valiutos keitimo kursą, t.y. 2 079,67 Eur. Skirtumas yra 130,98 Eur.“ Pareiškėjas teigia, kad Bankas, pardavėjui grąžinus jo sumokėtas lėšas už prekes, JAV dolerių į eurus pareiškėjo banko sąskaitoje keitimo operaciją atliko be pareiškėjo sutikimo, todėl turi priimti valiutos keitimo sąnaudas. Pareiškėjo nuomone, Bankas, atsižvelgdamas į tai, kad jo Banko sąskaita yra susieta su Eur valiuta, turėjo prieš priimdamas sprendimą keisti JAV dolerius į Eur gauti pareiškėjo sutikimą atlikti valiutos konvertavimo operaciją. Taip pat pareiškėjas teigia, kad tuo atveju, jeigu pareiškėjas savo banko sąskaitoje, susietoje su euro valiuta, negali laikyti JAV dolerių, Bankas privalo pasiūlyti atidaryti

banko sąskaitą, susietą su JAV dolerių valiuta. Pareiškėjas prašė rekomenduoti Bankui grąžinti 130,98 Eur nuostolį, kurį pareiškėjas patyrė dėl valiutos keitimo.

Bankas pateiktame atsiliepime Lietuvos bankui paaiškino, kad, iš VISA gautais duomenimis, 2 641,17 JAV dolerių mokėjimo grąžinimo operacija buvo pradėta vykdyti 2018 m. kovo 23 d. ir tą pačią dieną įvykdyta, o JAV doleriai konvertuoti į eurus 2018 m. kovo 23 d. VISA taikomu valiutų kursu. Papildomai nuo mokėjimo operacijos sumos pridėtas 2,45 proc. Banko taikomas valiutos keitimo mokestis ($2\,641,17\text{ USD} / 1.23888 = 2\,131,90\text{ Eur}$; $2\,131,90\text{ Eur} - 2,45\text{ proc. (52, 23 Eur)} = 2\,079,67\text{ Eur}$ (pareiškėjui įskaityta suma). Bankas paaiškino, kad pareiškėją informavo apie VISA ir Banko taikomus valiutos keitimo mokesčius Banko mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose (toliau – Sąlygos). Minėtų sąlygų 7.2.26 papunktyje nustatyta, kad „jeigu pateikto mokėjimo nurodymo valiuta skiriasi nuo su kortele susietos mokėjimo sąskaitos valiutos, prie tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų nustatyto valiutos konvertavimo kurso yra pridėdamas (jei taikomas) Banko nustatytas ir Banko interneto tinklalapyje nurodytas valiutos keitimo mokestis.“; 7.2.18 papunktyje nustatyta, kad „<...> tais atvejais, kai lėšų pervedimo operacija inicijuojama ir vykdoma kita valiuta nei su kortele susietos mokėjimo sąskaitos valiuta, nurodant kortelės numerį bei tarpininkaujant tarptautinėms mokėjimų kortelių organizacijoms „Visa“ ir/ar „MasterCard“, operacijos (mokėjimo) valiuta konvertuojama į su kortele susietos mokėjimo sąskaitos valiutą, tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų nustatytu valiutos konvertavimo kursu.“ Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bankas nurodė, kad neturi pagrindo atlyginti pareiškėjo nuostolių, patirtų dėl valiutos konvertavimo operacijų.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija), 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjo ir Banko ginčas kilo dėl Banko atsisakymo kompensuoti dėl valiutos keitimo operacijų pareiškėjo patirtus nuostolius.

Vertinant kilusio ginčo pobūdį, nustatyta, kad ginčas yra susijęs su mokėjimo paslaugų teikimu. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas (toliau – Mokėjimų įstatymas). Nagrinėjant Banko ir pareiškėjo ginčą, vadovaujamosi mokėjimo operacijos, dėl kurios kilo ginčas, atlikimo metu galiojusia Mokėjimų įstatymo redakcija, t. y. redakcija, galiojusia nuo 2017 m. vasario 1 d. iki 2018 m. birželio 14 d.

Ginčo nagrinėjimo metu nustatyta, kad Bankas, įskaitydamas į pareiškėjo banko sąskaitą 2 641,17 JAV dolerių sumą, kurią pareiškėjui pervedė pareiškėjo negautos prekės pardavėjas, konvertavo šią sumą į eurus ir už tokį valiutos konvertavimą pritaikė 2,45 proc. dydžio valiutos keitimo mokesťį. Pareiškėjas teigia, kad Bankas JAV dolerių valiutą jo banko sąskaitoje konvertavo į euro valiutą be pareiškėjo sutikimo. Banko teigimu, tokią Banko teisę nustato tarp šalių sudarytos sutarties nuostatos.

Pareiškėjas taip pat ginčijo ir pritaikytą valiutos keitimo kursą, nurodydamas, kad lėšų gavėjui grąžinus pareiškėjo sumokėtas lėšas Bankas JAV dolerius konvertavo į eurus 2018 m. kovo 26 d. valiutų kursu, nors mokėjimo operacija buvo atlikta 2018 m. kovo 23 d. Atsižvelgiant į tai, kad ginčo nagrinėjimo metu Lietuvos bankui buvo pateikti duomenys, patvirtinantys, kad valiutos keitimas buvo atliktas 2018 m. kovo 23 d. galiojusi valiutos kursu ($2\,641,17\text{ USD} / 1.23888 = 2\,131,90\text{ Eur}$; $2\,131,90 * 2,45\text{ proc.} = 2\,079,67\text{ Eur}$), ginčas šioje dalyje toliau nenagrinėtinas.

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 11 straipsnio 1 dalimi, prieš sudarydamas bendrąją sutartį arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. Minėtose sąlygose, be kita ko, turi būti nurodyta informacija apie mokėjimo paslaugų naudojimą, aptarti komisinio atlyginimo, palūkanų normos, valiutos keitimo kurso ir kiti klausimai. Minėto straipsnio 10 dalyje numatyta, kad informavimo apie mokėjimo paslaugų sąlygas pareigą mokėjimo paslaugų teikėjas gali įvykdyti pateikdamas mokėjimo paslaugų vartotojui bendrosios sutarties projektą.

Mokėjimo valiutos nustatymo ir keitimo tvarką reglamentuoja Mokėjimų įstatymo 22 straipsnis. Minėto straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimai atliekami šalių sutarta valiuta, o 2 dalyje – kad valiutos keitimo paslaugą siūlanti šalis mokėtojui turi ne tik nurodyti komisinį atlyginimą ir valiutos keitimo kursą, kuris taikomas keičiant mokėjimo operacijos valiutą, bet ir gauti mokėtojo sutikimą. Nors minėto straipsnio kontekste sąvoka „mokėjimas“ labiau suvokiama kaip mokėjimo paslaugų vartotojo inicijuoti kredito pervedimai, atsižvelgiant į tai, kad Mokėjimų įstatymas atskirai nereglamentuoja valiutų nustatymo ir (arba) keitimo tvarkos tais atvejais, kai piniginės lėšos įskaitomos į mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitą, o lėšų pervedimo ir lėšų įskaitymo operacijos, vertinant kitas Mokėjimų įstatymo nuostatas, yra glaudžiai susijusios, Lietuvos banko nuomone, minėtame straipsnyje minima valiutos nustatymo ir keitimo tvarka atitinkamai turėtų būti taikoma ir piniginių lėšų įskaitymo į mokėjimo sąskaitą atvejais.

Atsižvelgiant į Mokėjimų įstatymo 11 straipsnyje nustatytus Banko įpareigojimus ir į Mokėjimo įstatymo 22 straipsnyje nustatytą teisę mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui susitarti dėl mokėjimo valiutos, vertinant ginčo šalių argumentų pagrįstumą, būtina atsižvelgti ir į tarp Banko ir pareiškėjo sudarytos banko sąskaitos sutarties bei Banko paslaugų teikimo bendrųjų taisyklių ir Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų, kurios, vadovaujantis banko sąskaitos sutarties 4.2 papunkčiu, laikomos neatskiriama banko sąskaitos sutarties dalimi, nuostatas. Šalių susitarimas dėl mokėjimų valiutos įtvirtintas Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų 7.2.18 papunktyje, kuriame numatyta, kad *bankas, lėšas į su kortele susietą Kliento Mokėjimo sąskaitą, įskaito operacijos (mokėjimo) valiuta, nepriklausomai nuo to, kokia valiuta yra tvarkoma su kortele susieta Mokėjimo sąskaita, tačiau Klientas atsiskaitydamas kortele, gali naudoti tik tą valiutą, kuria tvarkoma su kortele susieta Mokėjimo sąskaita. Klientas, atsiskaitydamas kortele ir norėdamas panaudoti kitą įskaitytą ir Mokėjimo sąskaitoje esančią valiutą (ne tą valiutą, kuria tvarkoma su kortele susieta Mokėjimo sąskaita), turi ją konvertuoti į tą valiutą, kuria tvarkoma su kortele susieta Mokėjimo sąskaita. <...> Tais atvejais, kai lėšų pervedimo operacija inicijuojama ir vykdoma kita valiuta nei su kortele susietos Mokėjimo sąskaitos valiuta, nurodant kortelės numerį bei tarpininkaujant tarptautinėms mokėjimų kortelių organizacijoms „Visa“ ir/ar „MasterCard“, operacijos (mokėjimo) valiuta konvertuojama į su kortele susietos Mokėjimo sąskaitos valiutą, tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų nustatytu valiutos konvertavimo kursu.* Vertinant minėtą Mokėjimo paslaugų sąlygų papunktį, darytina išvada, kad pareiškėjas ir Bankas, vadovaudamiesi Mokėjimų įstatymo 22 straipsnio 1 dalimi, susitarė, kad pagrindinė mokėjimo operacijų, kurias inicijuoja pareiškėjas, valiuta laikoma ta valiuta, su kuria susieta mokėjimo sąskaita, t. y. eurai, o mokėjimo operacijoms, kurių pagrindu piniginės lėšos įskaitomos į pareiškėjo banko sąskaitą, pagrindinės valiutos nustatymo reikalavimas netaikomas ir į pareiškėjo banko sąskaitą gali būti įskaitomos lėšos bet kuria valiuta, įskaitant JAV dolerius. Nors minėtame papunktyje tai aiškiai ir neįvardyta, atsižvelgiant į jame nustatytą disponavimo pinigėmis lėšomis, kurių valiuta nesutampa su pagrindine mokėjimo sąskaitos valiuta, tvarką, galima pagrįstai manyti, kad į banko sąskaitą kita valiuta įskaitytų piniginių lėšų konvertavimas galimas tik tada, kai šių lėšų turėtojas pats inicijuoja mokėjimo operacijas (pateikdamas Bankui vykdytinus mokėjimo nurodymus) arba pateikia atskirą prašymą dėl banko sąskaitoje esančių piniginių lėšų valiutos konvertavimo į su mokėjimo sąskaita susietą valiutą. Manytina, kad valiutos konvertavimas prieš tai minėtais atvejais būtų galimas be atskiuro pakartotinio piniginių lėšų turėtojo sutikimo, nes tokie piniginių lėšų savininko veiksmai galėtų būtų prilyginti mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimui, kaip jis apibrėžtas Mokėjimų įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje. Visais

kitais atvejais valiutos konvertavimas galimas tik esant atskiram piniginių lėšų turėtojo sutikimui.

Irodymai, kad pareiškėjo sutikimas konvertuoti į jo banko sąskaitą įskaitytų lėšų valiutą buvo gautas, Lietuvos bankui nepateikti. Banko nurodyta Mokėjimo paslaugų teikimo nuostata, kuria Bankas grindė valiutos konvertavimo be atskiro pareiškėjo sutikimo teisėtumą, Lietuvos banko nuomone, nepagrindžia Banko atlikto valiutos konvertavimo teisėtumo, priešingai – rodo, kad Bankas, pažeisdamas su pareiškėju sudarytą banko sąskaitos sutartį, valiutos konvertavimo veiksmus atliko neturėdamas tam teisėto pagrindo, t. y. neturėdamas pareiškėjo sutikimo. 7.2.18 papunkčio nuostata *kai lėšų pervedimo operacija inicijuojama ir vykdoma kita valiuta nei su kortele susietos Mokėjimo sąskaitos valiuta, nurodant kortelės numerį bei tarpininkaujant tarptautinėms mokėjimų kortelių organizacijoms „Visa“ ir/ar „MasterCard“, operacijos (mokėjimo) valiuta konvertuojama į su kortele susietos Mokėjimo sąskaitos valiutą, tarptautinių mokėjimų kortelių organizacijų nustatytu valiutos konvertavimo kursu*, numato, kad papunktyje nurodyta valiutos konvertavimo tvarka taikoma, kai mokėtojas, kaip jis apibrėžtas Mokėjimų įstatyme, pateikia Bankui vykdyti mokėjimo nurodymą, t. y. pats inicijuoja mokėjimo operaciją, o ne tada, kai trečiosios šalies inicijuotos mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo, kaip jis apibrėžtas Mokėjimų įstatyme, banko sąskaitą.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (CK) 6.189 straipsnio 1 dalimi, teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. Atsižvelgiant į tai, kad banko sąskaitos sutartyje ir (arba) su ja susijusiuose dokumentuose kitų sutartinių nuostatų, kurios suteiktų teisę Bankui, nesilaikant Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų 7.2.18 papunktyje nurodytos piniginių lėšų įskaitymo į pareiškėjo banko sąskaitą tvarkos, ginčo situacijoje konvertuoti įskaitomų piniginių lėšų valiutą be atskiro pakartotinio pareiškėjo sutikimo, nėra arba jos Lietuvos bankui nepateiktos, pareiškėjo ginčijama valiutos konvertavimo operacija ir už tokią operaciją pritaikytas valiutos konvertavimo mokestis laikytini neteisėtais.

Pareiškėjas nurodo, kad dėl valiutos konvertavimo patyrė 130,98 Eur nuostolį. Nuostolio suma pareiškėjas laiko skirtumą, susidariusį tarp piniginių lėšų sumos (2 210,65 Eur), kurią bankas, vykdydamas pareiškėjo pateiktą mokėjimo nurodymą pervesti prekių pardavėjui 2 641,17 JAV dolerių sumą, nurašė nuo jo banko sąskaitos, ir piniginių lėšų sumos (2 079,67 Eur), kuri buvo įskaityta į pareiškėjo banko sąskaitą po to, kai bankas be pareiškėjo sutikimo konvertavo prekių pardavėjo pareiškėjui pervestą 2 641,17 JAV dolerių sumą.

Banko pateiktais duomenimis, pareiškėjui inicijavus 2 641,17 JAV dolerių mokėjimo operaciją, jo banko sąskaitoje esančių lėšų suma eurais buvo konvertuota taikant 1 JAV doleris = 0,81698 Eur valiutos kurso santykį ir už tokį valiutos konvertavimą buvo pritaikytas 2,45 proc. mokestis, apskaičiuotas nuo konvertuotos sumos (suapvalinus 52,87 Eur). Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas pats inicijavo tokią mokėjimo operaciją (mokėjimo operacija buvo autorizuota, kaip tai apibrėžta Mokėjimų įstatyme) ir šios mokėjimo operacijos neginčija, pareiškėjo reikalavimas kompensuoti už šios mokėjimo operacijos įvykdymą pritaikytą komisinį atlyginimą laikytinas nepagrįstu ir netenkintinu.

Apskaičiuojant pareiškėjo dėl valiutos konvertavimo patirtų nuostolių sumą vertinami pareiškėjo patirti nuostoliai, kurie susidarė dėl į pareiškėjo banko sąskaitą pervestos 2 641,17 JAV dolerių sumos konvertavimo. Banko pateiktos informacijos duomenimis, į pareiškėjo banko sąskaitą 2018 m. kovo 23 d. pervesta piniginių lėšų suma JAV doleriais buvo konvertuota į eurus tos dienos valiutos kurso santykiu, t. y. 2 641,17 JAV doleriais suma, taikant 1 USD = 0,807181 Eur valiutos kursą, konvertuota į eurus ir gauta 2 131,90 Eur suma, nuo kurios buvo apskaičiuotas ir pritaikytas 2,45 proc. valiutos keitimo mokestis (52,23 Eur). Dėl valiutų keitimo (kurso svyravimo) susidarė 25,88 Eur skirtumas. Atsižvelgiant į tai, kad prekių pardavėjo pervesta suma JAV doleriais konvertuota neturint pareiškėjo sutikimo, dėl tokios valiutos konvertavimo operacijos pareiškėjo patirtos išlaidos laikytinos nuostoliais, atsiradusiais dėl banko kaltės. Iš viso dėl banko kaltės pareiškėjas patyrė 78,11 Eur nuostolį (52,23 Eur komisinis mokestis + 25,88 Eur valiutų skirtumas). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, 78,11 Eur išlaidos laikytinos pareiškėjo nuostoliu, kurį jis patyrė dėl to, kad bankas nepagrįstai konvertavo pardavėjo grąžintas lėšas. Įvertinus tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pareiškėjo reikalavimas bankui yra tenkintinas iš

dalies, rekomenduojant bankui atlyginti pareiškėjui 78,11 Eur nuostolį.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies tenkinti pareiškėjo S. V. reikalavimą ir rekomenduoti bankui atlyginti pareiškėjui 78,11 Eur nuostolį.

2. Įpareigoti banką per mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Bankui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Kredito ir mokėjimų rinkos priežiūros skyriaus
viršininkė, pavaduojanti Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Renata Babkauskaitė